

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΙΡΜΠΕΤ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ.

Τό Σάββατον, 29^{ον} Νοεμβρίου / 12^{ον} Δεκεμβρίου 2015, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνεχίζων τήν ποιμαντικήν Αὐτοῦ ἐπίσκεψιν εἰς τό ἐν Ἰορδανίᾳ ποιμνιον Αὐτοῦ, μετέβη ἐκ τῆς ἐν Ἀμμάν Μητροπόλεως τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν πόλιν Ἱρμπετ τῆς βορείου Ἰορδανίας, ἔνθα καί ἔχει τήν ἔδραν αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ βορείᾳ Ἰορδανίᾳ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος.

Ἐνταῦθα ἐπεφυλάχθη εἰς τόν Μακαριώτατον θερμοτάτη ὑποδοχή ὑπό τῶν Δημαρχιακῶν καί Νομαρχιακῶν Ἀρχῶν, τῶν Προσκόπων, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ ἱερατείου καί τοῦ λαοῦ.

Μετά τήν ὑποδοχήν ταύτην, ὁ Μακαριώτατος εἰσῆλθεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου Γεωργίου καί ἐνδυσθείς μανδύαν καί εὐλογήσας, προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τῶν ἐφημερίων τῆς ἐνορίας ταύτης, Πρεσβυτέρου Ἀμπντάλλα Μάρτζη, καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου, πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς Ντιμπίν καί τῶν ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἱρμπετ εἰς βορρᾶν, ψαλλούσης συγκινητικῶς εἰς ὕψος βυζαντινόν τῆς χορωδίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐκ νέων καί νεανίδων καί μετέχοντος τοῦ εὐσεβοῦς Ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς πόλεως ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει. Πρός τόν εὐσεβῆ λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν Θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ὡς ἑξῆς:

‘Καί ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων’, (Ἰωάν. 4, 36-37).

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Φιλούμενε,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πανσθενουργὸς χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἵνα λειτουργικῶς καί εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν ἐπὶ τῇ ἀπό διετίας ἐγκαταστάσει ποιμαντικοῦ ποιμένος, δηλονότι Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν τῇ βορείᾳ περιφερείᾳ τῆς Ἰορδανίας, ἔχοντος ὡς ἔδραν αὐτοῦ τήν μεγαλούπολιν ἡμῶν Ἱρμπετ.

“Τίνα γάρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, ἣ χαίρομεν δι’ ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ὑμῶν (Α΄ Θεσ. 3,9) τοῦ φανερώσαντος ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς Θείας Οἰκονομίας, τήν ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ κόσμου τούτου Ἀγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν. “Λύτρωσιν”, λέγει ὁ Δαβίδ, “ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς

τόν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἅγιον καί φοβερόν τό ὄνομα Αὐτοῦ”, (Ψαλμ. 110).

Τήν ἐν τῷ κόσμῳ φανερωθεῖσαν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπὶ τοῦ ἰδίου αἵματος καί κατέστησεν ποιμένας αὐτῆς καί διαδόχους Αὐτοῦ τούς ἀγίους Ἀποστόλους, τουτέστιν τούς ἐπισκόπους, “ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος”, (Πράξ 20, 27-28).

Τήν ἀδιάσπαστον ἐνότητα καί σχέσιν ποιμένος καί ποιμνίου ἢ ἄλλως πῶς εἰπεῖν, Ποιμένος καί ποιμαινομένων διατυπώνει ὁ σοφός Παῦλος διὰ τῆς εἰκόνης τῆς συναρμολογῆς τῆς οἰκοδομῆς, λέγων: οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροιχοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν Πνεύματι”.

Τό κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν γνωσθέν τοῦτο μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν Μέγαν Παῦλον (Ἐφ. 3,3) ἐρμηνεύει ἀναλυτικώτερον ὁ ἀποστολικός Πατήρ καί μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος λέγων: “Ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω. Ὅπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστός Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, (Σμυρ. 8,2). “Πάντα οὖν ἡμῖν μετ’ εὐταξίας ἐπιτελείσθω ἐν Χριστῷ. Οἱ λαϊκοὶ τοῖς διακόνοις ὑποτασσέσθωσαν. Ὁ διάκονος τοῖς Πρεσβυτέροις. Οἱ Πρεσβύτεροι τῷ Ἐπισκόπῳ. Ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Χριστῷ, ὡς αὐτός τῷ Πατρί.

Ὁ Ἅγιος

Ἰγνάτιος ἀναφέρεται εἰς τήν ἐν Χριστῷ εὐταξίαν τῆς Ἐκκλησίας, διότι Ἐκκλησία δέν εἶναι ἀλλὰ καί δέν πρέπει νὰ θεωρῇται κοινωνικός φιλανθρωπικός σύλλογος κοσμικοῦ καί οἰκονομικοπολιτικοῦ χαρακτῆρος. Καί τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τό θεανθρώπινον, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δέ Χριστός τέλειος ὢν ὡς ἄνθρωπος καί τέλειος ὡς θεός, «Εἷς ἐστὶν Υἱός διπλοῦς τήν φύσιν καί τήν ἐνέργειαν, ἀλλ’ οὐ τήν ὑπόστασιν», (Δοξαστικόν, ἥχος πλ. β’, Παρακλητική).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ θεσμός τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄγνωστον μυστήριον ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους ὑπὸ τοῦ θείου Πατρός ἐν τῷ μονογενῇ Υἱῷ Αὐτοῦ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν», (Ἐφεσ. 5, 32). Ἐγένετο δέ ἡ Ἐκκλησία εἰς κιβωτόν σωτηρίας ἡμῶν, ἔχουσα τόν Χριστόν ὁ Ὅποιος προσηγορεύθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ «Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ αἵτιον σωτηρίας αἰωνίου», (Ἑβρ. 5,9-10).

Εἰς αὐτόν τοῦτον τόν σκοπόν, δηλονότι τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τῶν ψυχῶν μᾶς καλεῖ ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ στόματος τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, λέγοντος: «Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος», (Α΄ Πέτρ. 2,1-3).

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τά τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλονται καί ὁ χορός τῶν ἀγγέλων μετὰ τῶν σήμερον ἐορταζομένων, Ἁγίου Παραμόνου καί τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἐβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ’ ὧν καί ἡμεῖς συνεορτάζοντες, σὺν τῷ Γαβριήλ ἐκβοήσωμεν τῇ θεοτόκῳ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἰδοὺ συλλήψει ἐν γαστρὶ καί τέξει υἱόν, καί

καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», (Λουκ. 1,32). Τό παγκόσμιον γεγονός τοῦ ἐν σαρκί φανερωθέντος Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν Βηθλεέμ ἀποτελεῖ τήν οὐσιώδη προϋπόθεσιν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Μέ ἄλλα λόγια, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεός Πατήρ ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, διὰ νά ἐξυψωθῇ ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Θεός ἐγένετο ἄνθρωπος, διὰ νά γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι θεοί κατὰ χάριν, ὡς λέγουν οἱ ἔγκριτοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀθανάσιος ὁ Μέγας καί Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἑορταί καί πανηγύρεις τῆς Ἐκκλησίας, ἀγαπητοί μου, μάς ὑπενθυμίζουν, ὅτι ὄντως καί ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρει καί ὁ θερίζων. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι οἱ Ἐπίσκοποι ὡς διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ καί δῆ τῶν ἐν διαφόροις τόποις τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησιῶν ἀλλαχοῦ ἦσαν, ἐν ἄλλῳ τόπῳ μέν ἐθέρις ἀν καί ἀλλαχοῦ δέ ἔσπειραν ἀντιστοίχως τόν σπόρον καί τόν καρπόν τῆς σωζούσης ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου.

«Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε», κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, «ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· ... ἐπὶ τὸν ποιμένα καί ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν», (Α΄ Πέτρ. 2, 21-25). Αὐτόν τοῦτον τόν ποιμένα καί ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστόν τόν Θεόν, τόν ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντα διὰ τήν σωτηρίαν ἡμῶν εὐχαριστήσωμεν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε». Τόν Θεόν τῆς εἰρήνης καί Πατέρα τῶν οἰκτιρμῶν εὐχαριστιακῶς κλῆρος τε καί λαός παρακαλέσωμεν σήμερον νά διαφυλάττει ἅπαντα τόν λαόν τοῦ Χашημιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καί ἰδιαιτέρως τόν σεβαστόν ἡμῖν καί προστάτην τῶν Ἀγίων Τόπων Βασιλέα Ἀμπντάλλα τόν Β΄. Ἐτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένα Χριστοῦγεννα, ἀμήν».

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/12/13/16820>

Πολὺς λαός προσῆλθεν εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας πρὸς βοήθειαν, ἐνίσχυσιν, ἀγιασμόν καί σωτηρίαν.

Πρὸ τῆς θείας ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν ὡραιότατην εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διὰ τόν ἱερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἱρμπετ, ἐγκόλπιον εἰς τόν Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Πέλλης κ. Φιλούμενον, καί ἐπιστήθιον σταυρόν εἰς τόν ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου π. Ἀμπντάλλα Μάρτζη, ὁ δέ Σεβασμιώτατος Φιλούμενος ἐπέδωκεν Ἀρχιεπισκοπικὴν ράβδον εἰς τόν Μακαριώτατον.

Μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος διένειμε εἰκόνας ἐκάστῳ τῶν προσελθόντων, προσεφώνησε δέ ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος καί τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ ἱερεὺς π. Ἀμπντάλλα, ἐκπρόσωποι δέ ἐξ ὀνόματος τῆς νεολαίας ἐπέδωσαν πλακέταν μέ τό ἔμβλημα τῆς πόλεως Ἱρμπετ, ὁ δέ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰκόνας τῆς Θεοτόκου εἰς τοὺς ἱερεῖς καί ἐπιτρόπους καί ἐπεσφράγισε τήν δεξίωσιν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀραβιστί:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/12/11/16845>

Μετ' αὐτήν δέ ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος, εὐχαριστῶν τόν Μακαριώτατον δι' ὅσα ἐπραγματοποίησε δι' αὐτόν καί τήν Κοινότητα τοῦ Ἱρμπετ ἠθικῶς καί οἰκονομικῶς εἰς ἐργασίας εἰς τόν ἱερόν Ναόν καί τούς παρακειμένους αὐτῷ χώρους ἐνοριακῶν δραστηριοτήτων.

Τήν ἐκδήλωσιν ταύτην ἠκολούθησε γεῦμα εἰς ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως, παρατεθέν ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου τῆς συνοδείας αὐτοῦ καί ἄλλων. Εἰς τό γεῦμα τοῦτο προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀραβιστί, ἀναρτηθησομένης προσεχῶς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.